

יום ב', טז', בטבת תשנ"ט (4 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

כפי שנאמר, העניו שוכה"ם (ו"ש למענים שוכה"ם ג"ר, עם
מוסר של ש"ת הפרליון, גרומה" ו"גצוה") באור המקום העניו
בה"ב. אם כן, למה מענים למעני י"מ (ביום חמ"ש) כל אלה מן
השגזוה לקום קוראים אג הפרליון שוכה"ם ג"ר) ולא לזושה, כמו
ה"מ' בה"ב?

הגלוה לכך, שבעניו בה"ב נקנו אתר' סוכוה ובסח, לכפרה
בז' ע"ן קלות האש, למא נכסלו בו השלג מוקף למחג ה"מ. וע"מ
יוקרה של שמח ה"מ הוא בשלושה י"מם שבנויים מכל למאכה, ואין
עוסקים אלא בשמח ה"מ: יום האשן של סוכוה, שמ"ן עזרה/שמח
גורה, ולבג שמח ה"מ. יכן בפסח - האשן של ח"מ, שג"ע' של פסח
ושג' חול המועד. לכך, נקנו להעניו לז"ש העניו כנעז שזושה
י"מ' מוקף השמח לבחג.

ובשנה הע"בור, כשבעניו בה"ב אינן מעניו אג אורכ י"מ' החורף,
כשניק'זו העניו נוספו - סמכו גם אלמס נקד י"מ' השמח לבגאמצ'
החורף. והם שמח"ה י"מ' חנוכה - למא נכסלו חו"מ ב"מ'ם אלה בע"ן
קלוג האש. וה"ן העניו בה"ב מכפרוה ח"ו. אז' באג שמח"ה
העניו של שוכה"ם ג"ר ומכפרוה אג ע"ן קלוג האש לבגשמח"ה
י"מ' חנוכה.

ואע"פ" שחמ"ל נקנו של העניו שוכה"ם ג"ר לא ה"גה אלא
לשני מעוברג באבז, ככר נחמו' ש"קאל להעניו העניו שוכה"ם
אם בשנים הפשוטים, אבל ה"ן אין מענים העניו ג"ר. נח"מ
לבג שני, בג' יום חמ"ש' מן השגזוה שקוראים בהם בגורה אג
הפרליון: שמח, הארז, בא, בשלח, יתרו, צשפ"מ - מענים בהם,
ה"ן בשני מעוברג וב"ן בשני פשוטה. אגל ב"ום החמ"ש' של השגזוה
שקוראים בהם בגורה פרליון תרומה ותצווה, בשני מעוברג
מענים ובשני פשוטה אין מענים.